

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 3/P/2010

SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂREA NR. 2 P din 17 martie 2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtei C.E., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria M., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii și exercitarea funcției cu rea credință, prevăzute de art. 99 lit. b) și lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile au avut loc la data de 15 martie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării pentru azi, 17 martie 2011.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 17.12.2010 sub nr. 9/P/2010, comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei procuror C.E., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria M., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în intervențiile pentru soluționarea unor cereri, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii și exercitarea funcției cu rea credință, prevăzute de art. 99 lit. b) și h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâta C.E., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria M., folosindu-se de funcția sa, a cerut în repetate rânduri autorităților responsabile cu efectuarea lucrărilor destinate limitării efectelor inundațiilor produse în luna iulie 2010, să-i aplice un alt tratament decât cel aplicat tuturor cetățenilor din comuna S., județul T.

Cu privire la cea de a doua abatere disciplinară, s-a reținut că pârâta procuror C.E., folosindu-se de atribuțiile conferite de funcția de conducere pe care o deținea, a exercitat supravegherea cercetărilor în cauzele care au format obiectul dosarelor nr. 733/P/2010 și 734/P/2010 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria M., deși prin ordonanța nr. 205/II/2/19.10.2010 a Parchetului de pe lângă Tribunalul T. s-a dispus ca supravegherea cercetărilor în cele două cauze să fie efectuată de alt procuror, iar în dosarul nr. 247/P/2010 a cerut lucrătorului de poliție care efectua cercetările să înceapă urmărirea penală în cauză.

În cursul cercetării judecătorești, pârâta procuror a depus întâmpinare, în cadrul căreia a combătut cele reținute în acțiunea disciplinară și a precizat că nu

[REDACTED] dorește să fie audiată în fața Secției. De asemenea, au fost audiați martorii D.I. – viceprimar al comunei S. și B.C. – consilier în cadrul Primăriei comunei S.

Din probele administrate, Secția reține următoarea situație de fapt:

I. Pârâta C.E., prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria M., deține o locuință care este amplasată pe malul Dunării în comuna S.

În vara anului 2010, datorită pericolului iminent al inundării localității ca urmare a creșterii cotelor apelor Dunării, autoritățile locale au decis ridicarea unui dig, iar în luna iulie 2010, această hotărâre a fost pusă în aplicare. Lucrările de îndiguire urmau să se efectueze și în fața casei pârâtei procuror C.E., pe întreaga lungime a proprietății.

După începerea lucrărilor, pârâta procuror C.E. l-a apelat telefonic pe primarul comunei, M.V., și i-a cerut să nu-i pună în fața casei sacii de pământ destinați înălțării digului, întrucât este „demnitar”.

După ce a purtat convorbirea telefonică, pârâta procuror C.E. s-a deplasat în comuna S. cu mașina aparținând parchetului pe care îl conducea și le-a cerut persoanelor care înălțau digul să nu efectueze lucrările în dreptul locuinței părinților săi, amenințându-l pe consilierul comunal B.C. că, în caz contrar, va suporta consecințele.

Întrucât, pericolul inundațiilor era iminent, lucrările de îndiguire au continuat.

La data de 13 iulie 2010, cu adresa nr. 794/IX/3/2010, ce purta antetul Parchetului de pe lângă Judecătoria M., pârâta procuror C.E., a solicitat conducerii Prefecturii T. să dispună măsuri urgente pentru înlăturarea digului înălțat în fața casei părinților săi, invocând faptul că „este demnitar al Ministerului Public”, iar [REDACTED]

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prin această măsură este îngreunată deplasarea sa la sediul unității de parchet, o adresă similară fiind trimisă și conducerii Primăriei S.

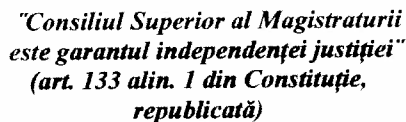
Față de insistențele și amenințările proferate de pârâta procuror C.E. la adresa responsabililor din cadrul Primăriei comunei S., primarul M.V.P. i-a dat dispoziție viceprimarului să ia măsuri pentru efectuarea unei breșe în digul de protecție, în dreptul proprietății părinților pârâtei, pentru ca aceasta să poată scoate din curte mașina proprietate personală.

După retragerea apelor, prin hotărârea nr. 50/24.09.2010, Consiliul Local al comunei S. a hotărât să se efectueze lucrări pentru înălțarea șoselei principale astfel încât, pe viitor, să fie diminuate efectele distructive ale inundațiilor.

La data de 09 noiembrie 2010, pârâta procuror C.E. a formulat plângere penală solicitând cercetarea „persoanelor responsabile” de nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la despăgubirile ce i se cuveneau ca urmare a pagubelor cauzate imobilului în urma inundațiilor din luna iulie 2010, plângerea fiind înregistrată la Direcția Națională Anticorupție sub nr. 8690/09.11.2010.

Secția, constată că faptele pârâtei procuror, care folosindu-se de funcția sa, a cerut, în repetate rânduri, autorităților responsabile cu efectuarea lucrărilor destinate limitării efectelor inundațiilor produse în iulie 2010, să-i aplice un alt tratament decât cel aplicat tuturor cetățenilor din comuna S., întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 litera b teza 1 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

În varianta normativă a pretinderii sau acceptării rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita

Conduita ilicită a pârâtei procuror C.E. s-a manifestat prin aceea că le-a cerut autorităților locale să nu efectueze lucrările de înălțarea digului în fața casei părinților săi invocând faptul că este demnitar al Ministerului Public și amenințându-i că în caz contrar vor avea neplăceri; după înălțarea digului de protecție a solicitat să se efectueze o breșă pentru a avea posibilitatea să scoată din curte autoturismul proprietatea personală; a întocmit două adrese cu nr. 794/IX/3/2010, care purtau antetul Parchetului de pe lângă Judecătoria M., prin care solicita conducerii Prefecturii T. și Primăriei S. să dispună măsuri urgente pentru înlăturarea digului înălțat în fața casei părinților săi, invocând faptul că, datorită funcției pe care o deține, este demnitar al Ministerului Public, iar prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

această măsură este îngreunată deplasarea sa la sediul unității de parchet; s-a opus la efectuarea de către autoritățile locale a lucrărilor de înălțare a șoselei principale din dreptul locuinței sale, amenințându-l pe primarul comunei că în situația în care le va continua va „avea neplăceri”.

În aprecierea vinovăției se va porni de la standardele de conduită profesională impuse procurorilor de art. 11 alin. (3) și art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Faptele, astfel cum au fost descrise, rezultă atât din declarațiile martorilor cât și din conținutul înscrisurilor aflate la dosarul cauzei.

În acest sens, Secția reține că, din notele de relații date în cursul cercetării disciplinare de viceprimarul comunei, D.I., precum și din declarația dată de acesta în fața Secției reiese că pe parcursul incidentelor prezentate, pârâta procuror C.E. a făcut uz de calitatea de prim-procuror, cerându-le persoanelor responsabile cu efectuarea lucrărilor să dărâme digul ridicat în fața casei părinților săi, arătând că trebuie să scoată autoturismul din curte. Martorul a mai arătat că, înainte de înălțarea digului i-a solicitat pârâtei să scoată autoturismul din curte, însă aceasta a refuzat astfel că, a doua zi, la insistențele acesteia, s-a făcut o breșă în dig și a fost scos din curte autoturismul pârâtei.

De asemenea, martorul a mai arătat că, după ce apele s-au retras, pârâta procuror a transmis primăriei o adresă, pe care a semnat-o în calitate de prim-procuror sub antetul Parchetului de pe lângă Judecătoria M., prin care solicita să se înlăture deîndată pământul depus de angajații Primăriei comunei S. pe toată lungimea proprietății sale.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În același sens sunt și declarațiile martorului B.C. – consilier local în cadrul Primăriei comunei S., care a declarat că, fiind desemnat de primar să coordoneze lucrările privind consolidarea digului, a fost de față când mai întâi mama pârâtei, apoi pârâta însăși, au solicitat echipei care executa lucrările să nu ridice digul în fața casei lor, pe motiv că pârâta este demnitar în Ministerul Public.

Aceste declarații se coroborează și cu înscrisurile aflate la filele 8 și 9 din dosarul de cercetare disciplinară, respectiv copii ale adresei înregistrată cu nr. 794/IX/3/2010 la Parchetul de pe lângă Judecătoria M., care a fost transmisă atât Primăriei comunei S. cât și Prefecturii T., prin care pârâta procuror a solicitat înlăturarea, de îndată, a pământului depus de angajații primăriei, pe toată lungimea proprietății în care locuiește.

Apărările pârâtei procuror, în sensul că atitudinea adoptată a fost determinată de faptul că autoritățile locale au comis un abuz prin punerea în aplicare a măsurilor de îndiguire, întrucât acestea nu erau necesare în dreptul imobilului în care locuiește și astfel i-au blocat în mod nejustificat accesul în locuință, nu pot fi reținute, acestea fiind în contradicție cu probele administrate.

Astfel, Secția constată că, deși în cuprinsul întâmpinării pârâta procuror a arătat că imobilul, proprietatea sa din comuna S., nu a fost afectat de inundații și nici nu prezintă risc de inundații, aceasta a adresat două solicitări primăriei comunei, de a i se acorda ajutor în vederea refacerii gospodăriei afectate de inundații, înscrisuri ce se găsesc la filele 6 și 11 din dosarul de cercetare disciplinară.

În ceea ce privește susținerile pârâtei procuror, referitoare la faptul că mai multe dispoziții legale asimilează statutul de magistrat statutului de demnitar,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Seția constată că această apărare nu are relevanță în raport de conținutul constitutiv al abaterii disciplinare ce este reținută în sarcina pârâtei procuror. Fără a analiza conținutul dispozițiilor legale invocate de pârâta procuror, Seția are în vedere faptul că, prerogativele funcției de procuror și ale statutului de magistrat trebuie folosite în sensul în care acestea au fost recunoscute de legiuitor și anume în legătură directă cu exercitarea profesiei și nu în realizarea unor interese personale, în alt mod decât cel reglementat pentru toți cetățenii.

II. În ceea ce privește abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu rea-credință, Seția reține următoarea situație de fapt:

La data de 05 octombrie 2010, sub nr. 733/P/2010 și 734/P/2010, au fost înregistrate la Parchetul de pe lângă Judecătoria M. plângerile penale formulate de numiții D.E. și T.P. împotriva primarului comunei S., M.V.P.

La aceeași dată, prin ordin rezolutiv, pârâta prim-procuror C.E. a dispus să se efectueze cercetări față de primarul M.V. sub aspectul comiterii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 246, art. 248 și art. 220 Cod penal.

Cu adresele nr. 733/P/2010 și 734/P/2010 din 05 octombrie 2010, cele două cauze au fost trimise la Poliția orașului M. – Formațiunea rurală pentru cercetări, făcându-se mențiunea în cuprinsul acestora că supravegherea cercetărilor este exercitată de pârâta procuror C.E., deși potrivit planificării întocmite la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria M., supravegherea cercetărilor trebuia efectuată de procurorul V.C.

În intervalul 05 octombrie 2010 - 08 octombrie 2010, pârâta prim-procuror C.E. a întocmit în aceste cauze un număr de câte 4 adrese către Primăria comunei S., Prefectura Județului T., Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri - Direcția Regională C., prin care solicita relații și documente referitoare la lucrările ce au vizat înălțarea unui dig și a șoselei principale din comuna S. precum și cu privire la despăgubirile acordate persoanelor afectate de inundațiile produse în luna iulie 2010.

Făptuitorul M.V.P., primarul comunei S., a formulat cerere de recuzare, invocând lipsa de imparțialitate a prim-procurorului în soluționarea acestor cauze, ca urmare a conflictului pe care l-a avut cu procurorul C.E. în perioada efectuării lucrărilor destinate limitării consecințelor inundațiilor, iar prin ordonanța nr. 205/II/2/19 octombrie 2010, Parchetul de pe lângă Tribunalul T. a admis cererea de recuzare formulată de M.V. – P. și a dispus ca supravegherea cercetărilor în cele două cauze să fie efectuată de domnul procuror V.C.

La data de 28 octombrie 2010, când procurorul V.C. s-a deplasat la sediul Poliției M. pentru a verifica dosarele în care exercita supravegherea cercetărilor penale, a constatat că cele două dosare se aflau la pârâta procuror C.E.

La solicitarea procurorului V.C. de a i se pune la dispoziție cele două dosare, aceasta a refuzat, cu motivarea că s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii, contestând ordonanța nr. 205/II/2/2010 a Parchetului de pe lângă Tribunalul T.

La data de 18 noiembrie 2010, după declanșarea verificărilor disciplinare, pârâta procuror C.E., în temeiul art. 209 alin. (4) ind. 1 Cod procedură penală, a propus Parchetului de pe lângă Tribunalul T., preluarea celor două cauze.

La data de 02 aprilie 2010, pârâta prim-procuror C.E. a formulat plângere penală împotriva reprezentanților SC „A.” SRL M., solicitând cercetarea penală a acestora sub aspectul comiterii infracțiunii de înșelăciune și evaziune fiscală, cauza

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fiind înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria M. sub nr. 247/P/2010 și trimisă pentru cercetări la Poliția orașului M.

Dosarul a fost repartizat subcomisarului B.S., iar supravegherea cercetărilor a fost efectuată de procurorul B.C. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria M.

În ceea ce privește împrejurările ce au determinat acest litigiu, se reține că între pârâta procuror C.E. și SC „A.” SRL a intervenit un contract care a avut ca obiect executarea unor lucrări de construcție la imobilul proprietatea părinților pârâtei.

Întrucât nu și-a recuperat prețul integral, constructorul a formulat acțiune civilă prin care a solicitat obligarea beneficiarului la plata prețului lucrării. Cauza civilă a fost înregistrată sub nr. 7670/23372009 la Judecătoria G., ca urmare a admiterii cererii de strămutare.

Pe parcursul cercetărilor, pârâta procuror E.C. i-a cerut subcomisarului B.S. să înceapă urmărirea penală în cauză.

Datorită acestor intervenții, la data de 19 iulie 2010, subcomisarul B. formulat cerere de abținere, iar la data de 20 iulie 2010, a formulat cerere de abținere și procurorul B.C.

În perioada mai - iulie 2010, pârâta procuror C.E., care avea calitatea de persoană vătămată, a formulat mai multe cereri prin care solicita să i se comunice motivele pentru care nu s-a început urmărirea penală în cauză și nu s-au finalizat cercetările.

La 20 iulie 2010, pârâta procuror a formulat plângere penală împotriva subcomisarului de poliție B.S., solicitând cercetarea acestuia sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 246 Cod penal, în legătură cu modul în care a înțeles

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

să efectueze cercetările în dosarul nr. 247/P/2010, cauza fiind înregistrată sub nr. 590/P/2010 la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel C.

La data de 23 iulie 2010, dosarul nr. 247/P/2010 al Parchetului de pe lângă Judecătoria M. fost preluat de Parchetul de pe lângă Tribunalul T., motivat de faptul că prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria M., C.E., avea calitatea de persoană vătămată în cauză, fapt ce pune în discuție imparțialitatea cu care se efectuau cercetările, cauza fiind înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul T. sub nr. 539/P/2010.

Prin rezoluția nr. 539/P/2010 din 16.11.2010 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de B.I. și S.M.B., reprezentanții SC „A.” SRL M.

Față de cele expuse, Secția constată că faptele pârâtei prim-procuror C.E., de a exercita supravegherea cercetărilor în cauzele care au format obiectul dosarelor nr. 733/P/2010 și 734/P/2010 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria M. precum și aceea de a se folosi de atribuțiile conferite de funcția pe care o deținea, cerându-i lucrătorului de poliție care efectua cercetările în dosarul nr. 247/P/2010 să înceapă urmărirea penală în cauză, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. h) teza I din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Latura obiectivă a acestei abateri constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse judecătorilor și procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecătorii și procurorii trebuie să-și exercite funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea și principiile generale ale dreptului, fără să dea curs presiunilor și influențelor exterioare.

În sfera răspunderii disciplinare atrasă de dispozițiile art. 99 lit. h), reaua-credință presupune și intenția magistratului de a manipula legea în mod conștient, obținând, prin aceasta, un avantaj pentru sine sau pentru altul sau o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces, iar elementele subiective ale acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

În aprecierea vinovăției pârâtei procuror se va porni de la standardele de conduită profesională impuse procurorilor de art. 12 și art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Modul în care acesta a înțeles să acționeze atât în cauzele în care era cercetat primarul comunei S., persoană cu care intrase în conflict în perioada inundațiilor din luna iulie 2010, precum și în cauza în care avea calitatea de persoană vătămată, reprezintă o exercitare a profesiei cu lipsă de onestitate.

Urmarea imediată a comiterii faptei a constat în periclitarea desfășurării în condiții normale a actului de justiție și în afectarea încrederii în independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor.

Apărările pârâtei procuror, în sensul că a apreciat că, în raport de complexitatea dosarelor 733/P/2010 și 734/P/2010, procurorul V.C. nu avea încă pregătirea necesară pentru instrumentarea acestora și din aceste motive a exercitat supravegherea cercetărilor și după admiterea cererii de recuzare formulată împotriva sa, nu pot fi reținute întrucât, din referatul întocmit de procurorul V.C.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
(fila 42 - dosar cercetare disciplinară), rezultă că atunci când i-a solicitat să-i predea cele două dosare aceasta și-a întemeiat refuzul pe împrejurarea că ar fi contestat Ordonanța nr. 205/II/2/2010 a Parchetului de pe lângă Tribunalul T.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va admite acțiunea formulată de comisia de disciplină împotriva pârâtei C.E., prim - procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria M. și îi va aplica acesteia sancțiunea disciplinară constând în mutarea disciplinară pe o perioadă de 3 luni la Parchetul de pe lângă Judecătoria M.

La individualizarea sancțiunii Secția a avut în vedere, gravitatea concretă a faptelor săvârșite de pârâta procuror care, în calitate de prim procuror, a intervenit în activitatea procurorilor din subordine, prin efectuarea activității de supraveghere a urmăririi penale în dosare repartizate altui procuror, precum și urmările acestora atât asupra activității specifice desfășurată de procurori, consecințele negative asupra interesului general al societății, acestea fiind cu atât mai mult prejudiciate cu cât pârâta procuror, în săvârșirea abaterilor disciplinare ce i se rețin s-a folosit de funcția de conducere pe care o exercită. De asemenea, au fost avute în vedere și circumstanțele personale ale pârâtei procuror, și anume că nu există alte reclamații sau petiții privind activitatea desfășurată de aceasta, că nu a mai fost sancționată disciplinar, aceste fapte fiind singulare în activitatea desfășurată până în prezent de pârâtă.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva doamnei C.E., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria M.

În baza art. 100 lit. c) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică procurorului C.E. sancțiunea disciplinară constând în „mutarea disciplinară pe o perioadă de 3 luni la Parchetul de pe lângă Judecătoria M.”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și h) teza I din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 martie 2011.